

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/24/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3611205931
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3611205931.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného V. F., s.r.o., so sídlom I. X, L., IČO: XX XXX XXX, proti odporcovi B. M., bytom R. č. XXX/XX, J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu S., IČO: XX XXX XXX, R. č. XX, F., zastúpeného JUDr. Z. H., advokátom, R. L. č. 2, F., o zaplatenie 2.235,88 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 17. septembra 2012, č.k. 5C/33/2012-84, takt

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 16,76 eur, k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Z. H., do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím uznesením zastavil konanie v dôsledku späťvzatia návrhu podľa § 96 ods. 1 - 3 O.s.p.. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 127,37 eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava podľa § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Vzhľadom k tomu, že konanie bolo zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľom bez zavinenia odporcu, o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Odporca si žiadne trovy konania neuplatnil, resp. mu žiadne trovy konania nevznikli, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania 197,82 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti uznesenia, titulom náhrady trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava, písomné vyjadrenie).

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 20,11 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Navrhovateľ zastáva názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné samé poskytnúť právnu pomoc v spotrebiteľských sporoch. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011, ktorý v obdobných prípadoch vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania

nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p.. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,76 eur. Rozhodnutie prvostupňového súdu považoval za vecne správne a odvolanie navrhovateľa za neopodstatnené. Uviedol, že vedľajší účastník je oprávnený vstúpiť do konania na základe zákonného zmocnenia, bez osobitného súhlasu spotrebiteľa a bez preukazovania právneho záujmu na výsledku konania. Navrhovateľ vzal späť návrh na začatie konania v dôsledku činnosti vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník tak vyslovil presvedčenie, že v tomto prípade išlo o trovy právneho zastúpenia bezprostredne súvisiace s konaním. Vedľajší účastník svoje právne a skutkové posúdenie prípadu vykonal pri prvom úkone, ktorý mu patril a v dôsledku ktorého pre neúspech vo veci navrhovateľ berie späť návrh na začatie konania, nie je tento úkon ani nadbytočným. Namietal, že vyjadrenie vo veci, pričom ku každému sporu sa vyjadroval nie hromadne, ale priebežne a jednotlivo po doručení žalobného návrhu, nie je administratívna činnosť, ale takémuto vyjadreniu vo veci samej, aj pri vznesenej námietke premlčania, nevyhnutne predchádza vždy právne posúdenie a skutkový rozbor uplatneného nároku zohľadňujúce individuálne a konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, Argumentácia, že posúdenie premlčania je jednoduchým úkonom, je neobhájiteľná, nakoľko otázka doby premlčania v spotrebiteľských sporoch nebola jednoduchá a jednoznačná ani pre súdy, ak táto otázka bola predmetom posúdenia NS SR v konaní o mimoriadnom dovolaní (sp. zn. 5MCdo/20/2009 zo dňa 25.01.2011. Nemožno vyžadovať od spotrebiteľa v rámci poznania a posúdenia práva väčšie nároky ako od súdu, ktorý dennodenne právo aplikuje. Aj podľa odbornej právnej literatúry je odmena advokáta vždy nákladom potrebným k účelnému uplatňovaniu resp. bránenie práva. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že združenie na ochranu spotrebiteľov má právo na advokáta aj náhradu trov konania. Svoje tvrdenia podporil i odkazom na judikatúru súdov Slovenskej republiky. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastúpenia právnym zástupcom. Z procesného hľadiska zásadne platí, že zastavenie konania zaviniel navrhovateľ, preto má vedľajší účastník, ktorý v konaní podporoval odporcu, nárok na náhradu trov konania.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p..

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov zastaveného konania vedľajšiemu účastníkovi. Uznesenie okresného súdu nebolo napadnuté účastníkmi vo výroku o zastavení konania, vo výroku o vrátení časti súdneho poplatku a vo výroku, ktorým odporcovi nebola priznaná náhrada trov konania. V tejto časti uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa ust. § 146 O.s.p..

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie odseku 2 tohto zákonného ustanovenia upravuje rozhodovanie o náhrade trov v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatie návrhu. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia má povinnosť nahradiť trovy konania ten, kto zaviniel, že konanie muselo byť zastavené. Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok

na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o otázke, či účastník konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradiť náklady konania odporca (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť a späťvzatím návrhu zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Dôvodne potom okresný súd rozhodoval o povinnosti navrhovateľa nahradiť trovy konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.

Odvolací súd k odvolaniu navrhovateľa, ktorý sa nestotožnil s jeho povinnosťou zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, uvádza, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania podľa citovaného zákonného ustanovenia ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporcu), čím mu v prípade úspechu, resp. v tomto konaní v dôsledku jeho zastavenia pre späťvzatie návrhu navrhovateľom, nemožno uprieť právo na náhradu trov konania, keďže bol zastúpený právnym zástupcom.

Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, právny zástupca zastúpenie riadne prevzal, vo veci podal vyjadrenie k žalobe (zo dňa 24.07.2012, č.l. 62), v ktorom vzniesol námietku premlčania, a preto niet dôvodu na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

Súd prvého stupňa preto správne uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 197,82 eur tak, ako ich bližšie špecifikoval v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. V konaní vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi nebol ani dôvod na použitie ust. § 150 O.s.p. podľa ktorého, ak sú dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať, ako to v odvolaní navrhovateľ navrhol.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,76 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 197,82 eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 18,26 eur, znížená na 1 - icu základnej sadzby, t.j. 9,13 eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa dňa 11.12.2012 a režijný paušál 7,63 eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,76 eur.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.